

Р. А. Кудрик, О. Я. Побурко

## Теоретичні основи формування інвестиційного потенціалу територіальної громади

*Розглянуто основні структурні компоненти інвестиційного потенціалу територіальної громади. Акцентовано на необхідності стратегічного планування, інвестиційного брендування та створення сприятливого бізнес-клімату. Визначено ключові чинники, що впливають на інвестиційну привабливість громад. Проаналізовано вплив міжнародних партнерств, донорської підтримки, програм та інструментів, спрямованих на залучення інвестицій в розвиток територіальних громад. Підкреслено, що інвестиції можуть стати каталізатором економічного зростання, модернізації територій та підвищення якості життя населення в умовах кризового періоду. Наголошено на важливості формування інституційної спроможності громад до проєктного управління. Окрему увагу приділено ролі органів місцевого самоврядування у створенні системної політики залучення інвестицій, спрямованої на досягнення сталого розвитку, підвищення зайнятості, підтримку малих і середніх підприємств і реалізацію інноваційних проєктів у громадах. Досліджено особливості формування інвестиційного потенціалу територіальних громад України в умовах повномасштабної війни. Наголошено, що війна вплинула на динаміку інвестиційної активності, призвела до знищення інфраструктури, порушення логістичних ланцюгів, скорочення трудового ресурсу та зниження довіри інвесторів, що вимагає переосмислення традиційних підходів до управління інвестиційною привабливістю громад.*

*Ключові слова: територіальні громади, інвестиції, інвестиційний потенціал, безпека, місцеве самоврядування, спроможність.*

**Формулювання проблеми.** В умовах глобальних економічних викликів питання створення дієвої системи управління інвестиціями на всіх рівнях стає дедалі більш стійким. Прогрес економічної, політичної та соціальної сфери держави прямо залежить від ефективності реалізації інвестиційних проєктів, тому акцентування уваги на засадах інвестування, механізмах його стимулювання, критеріях інвестиційної привабливості та оптимальному використанні інвестицій стає вкрай важливим. Інвестиційні ресурси відіграють ключову роль у стабільному економічному зростанні, сприяючи розвитку територіальних громад.

Територіальні громади в Україні мають конституційно закріплене право на місцеве самоврядування, що зобов'язує державу створити належні умови для його здійснення. З другого боку, реалізація цього права вимагає від громад активного втручання в місцеві справи та залучення значних фінансових ресурсів для адресації проблем, особливо в інфраструктурному розвитку, де багато територій стикаються з викликами. Об'єднання територіальних громад призвело до збільшення їхніх фінансових та інвестиційних можливостей, що надзвичайно важливо для системного розвитку та формування нового інвестиційного потенціалу, який може значно підвищити їхню економічну спроможність.

**Аналіз останніх досліджень.** Формування та використання інвестиційного потенціалу регіонів і локальних територій визначається як провідний напрям науково-методологічних досліджень у галузі економіки та державного управління. Ця тема виокремлюється різноманітністю поглядів та інтерпретацій, що були представлені в значній кількості наукових праць таких авторів, як П. Жук, З. Сірик, Г. Олексюк, І. Ландарь, С. Воскобийник, А. Дука, В. Гордінка та ін.

**Метою статті** є обґрунтування теоретико-методичних засад формування інвестиційного потенціалу територіальних громад, ураховуючи зміни у структурі інвестиційних пріоритетів, трансформації інституційного середовища та деструктивного впливу безпекових, економічних і соціальних викликів.

**Основні результати дослідження.** Поняття інвестиційної привабливості території дуже тісно пов'язано з поняттям просторового планування, яке містить у собі територіальний маркетинг. У плануванні територіального маркетингу залучення інвестицій має вирішальне значення для забезпечення можливостей зростання людського капіталу та інноваційної діяльності в територіальному розвитку [1-2]. Це передбачає співпрацю з успішними інноваційними, промисловими та центрами компетенції, а також пошук перспективних внутрішніх і зовнішніх інвесторів.

Територіальний маркетинг сприяє залученню людських ресурсів, розвитку людського капіталу та залученню інвестицій для модернізації соціально-економічної системи як громади окремо, так і регіону загалом. Територіальний маркетинг також передбачає створення привабливого бізнес-клімату для інвесторів, створення можливостей працевлаштування в нових інноваційних секторах і покращення якості життя населення [3].

У науковому дискурсі активно аналізується інвестиційна привабливість територій, зокрема через вивчення інвестиційних процесів. І. Ландарь виділяє шість основних груп факторів, що впливають на оцінку інвестиційного потенціалу регіону: загальноекономічні індикатори (аграрний чи промисловий характер регіону, рівень зарплат), демографічні показники (народжуваність, смертність, наявність фахівців, безробіття, освіта), інвестиційно-сприятлива інфраструктура (будівельні компанії, енергоресурси, транспорт), фінансова та ринкова інфраструктура (приватний сектор, банківські установи), зовнішньоекономічна діяльність (обсяги експорту та імпорту, потоки капіталу), а також техногенні та екологічні ризики (екологічне забруднення, наявність шкідливих виробництв) [4].

Сьогодні науковці по-різному трактують поняття «інвестиційна привабливість», немає також єдиної методики класифікації факторів, що її визначають. В економічних джерелах можна зустріти такі дефініції зазначеного поняття:

- «... інтегральна характеристика його можливостей стосовно залучення інвестицій, що знаходяться під впливом сукупності геополітичних, організаційно-управлінських, економічних, екологічних та соціальних чинників» [5];
- «... сукупність певних параметрів та характеристик, притаманних цьому регіону, які дозволяють йому залучати необхідний обсяг капіталу на взаємовигідних з інвесторами умовах» [6];
- «... сукупність політичних, соціальних, інституціональних, екологічних та економічних умов функціонування країни (регіонів), що забезпечують стабільність інвестиційної діяльності вітчизняних і зарубіжних інвесторів» [7].

Узагальнивши вищенаведені підходи, можна зазначити, що інвестиційна привабливість території визначається системою параметрів, які є орієнтирами для інвесторів, на основі якої формується загальна картина здатності того чи іншого регіону залучати капітал. Перед прийняттям інвестиційних рішень потенційні інвестори здійснюють комплексне оцінювання інвестиційної привабливості регіону, оскільки це допомагає визначити конкурентні переваги об'єкта інвестування.

На думку А. Дуки [8], привабливість інвестиційного регіону відображається через:

- потенціал зареєструватися на ринку, який має майбутнє;
- здатність отримувати стабільний прибуток у довгостроковій перспективі;
- можливість доступу до недорогих ресурсів, що збільшує конкурентні переваги продукції завдяки зниженню виробничих витрат та зменшенню географічної відстані до сировини;
- застосування доступної, але водночас висококваліфікованої робочої сили, що сприяє зменшенню виробничих витрат.

З. Сірик указує, що в сучасній Україні є джерела фінансування, які мають змішане, внутрішнє та зовнішнє, походження, наприклад інвестиції та благодійність [9]. Указується на важливість пошуку нових можливостей для залучення зовнішнього фінансування на регіональному та місцевому рівнях, особливо в контексті інвестиційної та інноваційної діяльності, упровадження транскордонних програм. Особлива увага приділяється регіонам, де внутрішніх джерел недостатньо для вирішення накопичених проблем, що робить актуальним вихід на ринки зовнішніх запозичень та активізацію залучення іноземних інвестицій і грантів.

На думку С. Воскобійника, залучення інвестицій на місцевому рівні може вважатися важливим індикатором стабільності та успіху соціально-економічного розвитку територіальної громади. Він наголошує на критичній ролі органів місцевого самоврядування у справі залучення інвестицій, яка полягає у створенні іміджу, що сприятиме інвесторам, у формуванні оптимальних умов для залучення та ефективного використання інвестиційних ресурсів, у підтримці інформаційної відкритості про інвестиційний потенціал території та у сприянні налагодженню контактів і співпраці між місцевим бізнесом і потенційними інвесторами [10].

Е. Вайсман розглядає інвестиційний потенціал як складну й організовану систему потенційних ресурсів для інвестицій, які розташовані на певній території [11]. Ці ресурси, коли їх використовувати узгоджено, можуть сприяти створенню значного синергетичного ефекту.

В. Гордієнко підкреслює, що інвестиційний потенціал громади тісно пов'язаний із створенням інвестиційного попиту з боку суб'єктів економіки. Цей попит формується через інвестиційні потреби, інтереси та пріоритети, які є фундаментом для розроблення інвестиційних проєктів і програм, спрямованих на соціально-економічний розвиток території [12]. Отже, інвестиційний потенціал є складною взаємопов'язаною системою, що об'єднує інвестиційні інтереси, потреби та пріоритети, формуючи єдиний інвестиційний попит на регіональному ринку відповідно до стратегічних напрямів розвитку певної території.

Ураховуючи викладене вище, до ключових чинників, які впливають на формування та розвиток інвестиційного потенціалу на територіальному рівні, варто віднести:

- якість інституційного середовища, включно з формальними інститутами, які забезпечують фінансову спроможність органів місцевого самоврядування та самостійність їх у спілкуванні з інвесторами, а також неформальними інститутами, які впливають на якість соціального капіталу та схильність до опортуністичної поведінки місцевого населення;
- відкритість місцевої влади до співпраці з бізнесом та інвесторами, наявність якісних стратегічних документів для розвитку території, а також інвестиційні пропозиції;
- інвестиційну привабливість території, яка формується під впливом якості людського й соціального капіталу, рівня розвитку виробничої, транспортно-логістичної, інформаційної, маркетингової та інноваційної інфраструктури, а також географічного та просторового розташування;
- розвиток фінансової інфраструктури території, який також сприяє зростанню інвестиційного потенціалу.

Інвестиційний потенціал територіальної громади слід розглядати як сукупність ресурсних, інституційних, фінансових, соціальних та організаційних можливостей, які можуть бути використані для залучення внутрішніх і зовнішніх інвестицій [13]. Ключові компоненти інвестиційного потенціалу: природно-ресурсна база, інфраструктурне забезпечення, кадровий потенціал, рівень розвитку підприємництва, наявність стратегічних програм розвитку та інвестиційних пропозицій.

Значну роль у формуванні інвестиційної привабливості громади відіграє якість місцевого управління, прозорість регуляторного середовища, ефективність використання бюджетних коштів, а також здатність органів місцевого самоврядування створювати інституційні умови для партнерства з бізнесом. Для досягнення цього важливо запроваджувати системний підхід до управління інвестиційною політикою громади, який містить моніторинг інвестиційного клімату, розроблення стратегії залучення інвестицій, забезпечення доступу до публічної інформації, формування бренду громади та просування її інвестиційних переваг.

Одним з основних інструментів комунікації з потенційними інвесторами є інвестиційний паспорт громади. Він повинен містити узагальнену інформацію про демографічний, економічний, соціальний та інфраструктурний профіль громади, опис потенційних і реалізованих інвестиційних проєктів, правовий режим інвестиційної діяльності, а також контактну інформацію для встановлення співпраці [2].

Успішне формування інвестиційного потенціалу також передбачає розвиток різноманітних форм сприяння інвестуванню, як податкових (наприклад індустриальних парків), так і організаційних (наприклад технопарків, бізнес-інкубаторів та кластерних ініціатив). Важливою є і підтримка малого та середнього підприємництва, яке не лише генерує додану вартість, але й сприяє створенню робочих місць, посиленню економічної активності та залученню локального капіталу. Співпраця з міжнародними донорськими організаціями та участь у програмах технічної допомоги також дають громадам змогу отримати додаткові фінансові ресурси та експертну підтримку.

Особливої ваги процес формування інвестиційного потенціалу набуває в умовах воєнного стану, коли потреба у відбудові, економічній стабілізації та забезпеченні життєстійкості територій є надзвичайно актуальною. У таких умовах громади повинні демонструвати гнучкість, відкритість до інновацій, орієнтацію на сталий розвиток і довгострокові партнерства.

У контексті повномасштабного вторгнення росії в Україну та тривалих воєнних дій істотно змінилися підходи до формування інвестиційної стратегії територіальних громад, що зумовлено посиленням чинників ризику, загальноекономічною нестабільністю та трансформацією пріоритетів регіонального розвитку. Серед ключових чинників, які обмежують інвестиційну активність у період війни, доцільно виокремити такі: підвищення рівня військових ризиків, політичну нестабільність, скорочення доступу до фінансових ресурсів, зниження довіри інвесторів, зміну валютно-курсової політики, збільшення інфляційного навантаження, посилення бюрократичних бар'єрів, нестабільність податкового середовища та ускладнення застосування трудового законодавства.

Однак першочергового значення набуває критичний стан національної економіки, який прямо впливає на фінансову та інституційну спроможність територіальних громад реалізовувати інвестиційні програми. Серед основних викликів, що постають перед регіонами в цих умовах, необхідно зазначити постійні ракетні та дроніві удари по об'єктах цивільної та критичної інфраструктури, що призводять до руйнування підприємств, житлових масивів, логістичних вузлів і комунікаційних мереж. Значні втрати експорту, спричинені обмеженням доступу до міжнародних транспортних коридорів і блокадою портів, знижують потенціал залучення зовнішніх інвестицій. Психоемоційні та фізичні травми серед цивільного населення і військових, а також міграційні процеси, спричинені війною, призводять до зниження трудового потенціалу на місцевому рівні. Окрему загрозу становлять масштабні руйнування енергетичної інфраструктури, зокрема аварії на Каховській ГЕС та критичний стан на Запорізькій АЕС, що дестабілізують систему енергозабезпечення регіонів. Водночас зростає залежність України від зовнішньої військово-технічної підтримки, що впливає на структуру

державних видатків, залишаючи територіальні громади з обмеженим доступом до фінансових ресурсів. Попри ці обставини, окремі громади демонструють здатність до адаптації, активізуючи внутрішні резерви, розробляючи кризові стратегії розвитку та переорієнтовуючи інвестиційні пріоритети на підтримку життєзабезпечення, безпекової інфраструктури, релокації бізнесу та розбудову економіки на принципах стійкості та самодостатності.

В умовах високого рівня невизначеності, загроз воєнного характеру та деградації інфраструктури відбувається трансформація підходів до управління інвестиційною привабливістю громад, що передбачає переорієнтацію з традиційних довгострокових стратегій на антикризові та адаптаційні моделі розвитку. Війна спричинила масштабні зміни в інституційному середовищі громад: часткова або повна втрата виробничого потенціалу, знищення об'єктів критичної інфраструктури, порушення логістичних ланцюгів, скорочення людського капіталу внаслідок міграції та демографічних змін. Тому формування інвестиційного потенціалу потребує комплексного підходу, який охоплює не лише економічні, а й гуманітарні, безпекові та екологічні аспекти, що інтегруються в локальні стратегії відновлення та розвитку.

Сучасний інвестиційний потенціал територіальної громади в умовах війни визначається здатністю ефективно реагувати на зовнішні виклики, мобілізувати внутрішні ресурси, залучати міжнародну технічну допомогу, брати участь у проєктах відновлення, а також формувати безпечне, прогнозоване середовище для інвестора. Особливої ролі набуває взаємодія органів місцевого самоврядування з міжнародними партнерами, урядовими структурами, гуманітарними організаціями та приватним сектором для забезпечення доступу до фінансування, технічної експертизи та логістичної підтримки. В умовах дестабілізації державного бюджету одним з головних джерел ресурсної підтримки стають донорські кошти, гранти, міжнародні програми післявоєнного відновлення та ініціативи Європейського Союзу, орієнтовані на регіональний розвиток, що передбачає активну участь громад у формуванні інвестиційних проєктів з урахуванням локальних потреб.

В. Федюк зазначає, що пріоритетним завданням сучасної інвестиційної політики територіальних громад є формування цілісного системного підходу до процесу залучення інвестицій, що має бути концептуально закріплено у стратегічних документах розвитку громади. Інвестиційна складова повинна поєднати ключове місце у стратегічному плануванні, відображаючи як загальні орієнтири розвитку, так і конкретні механізми реалізації інвестиційних ініціатив [14]. Такий підхід забезпечує можливість комплексної підготовки та впровадження інституційно та економічно обґрунтованої програми залучення інвестицій, а також створення умов для реалізації публічних інвестиційних проєктів, орієнтованих на підвищення конкурентоспроможності громади. У результаті це сприятиме формуванню позитивного інвестиційного іміджу, посиленню інвестиційної привабливості території та забезпеченню ефективної взаємодії з потенційними інвесторами в умовах дедалі більшої конкуренції за фінансові ресурси.

У нових умовах пріоритетними напрямками розвитку інвестиційного потенціалу є відновлення об'єктів соціальної та транспортної інфраструктури, забезпечення енергетичної безпеки, створення умов для релокації підприємств, розширення логістичних можливостей, розвиток кластерних ініціатив у безпечних регіонах, а також посилення ролі цифрових інструментів управління громадою. Водночас громади мають урахувати зміни у структурі попиту на інвестиції: на перший план виходять ініціативи у сфері охорони здоров'я, соціального захисту, освіти, обороноздатності, продовольчої безпеки та екологічної реабілітації територій. У цьому контексті особливу увагу слід приділити підготовці якісних інвестиційних пропозицій, прозорості управлінських процедур, впровадженню



електронного врядування, створенню інституцій підтримки інвестора, а також розвитку людського капіталу як основи для економічної відбудови.

Варто зазначити, що інвестиційна привабливість території є визначальним фактором для економічного розвитку, стимулювання підвищення якості життя населення. З розвитком глобалізації та інтеграційних процесів інвестиції стають дедалі важливими для кожної країни, регіону чи міста. Є практика, в яких країни конкурують і борються за інвестора (наприклад, за розміщення заводу ТзОВ «Кормотех» конкурували Литва та Латвія) [15].

**Висновки.** Отже, інвестиції відіграють провідну роль у мобілізації внутрішніх ресурсів, створенні нових робочих місць, модернізації інфраструктури, активізації підприємництва та впровадженні інноваційних підходів до управління розвитком громад, підвищення податкової спроможності території. Інвестиційний потенціал громади охоплює ресурсну, інституційну, кадрову, інфраструктурну та фінансову складові, які разом створюють сприятливе середовище для залучення як внутрішніх, так і зовнішніх інвесторів. Важливу роль у цьому процесі відіграють стратегічне планування, інвестиційне брендування, формування якісної інформаційної бази (зокрема через створення інвестиційних паспортів), а також розвиток партнерств з бізнесом і міжнародними фінансовими установами. Окрему увагу слід приділити формуванню локальної інвестиційної інфраструктури (індустріальних парків, бізнес-інкубаторів, кластерів), які є каталізаторами економічного зростання. Розвиток механізмів публічно-приватного партнерства, підтримка малого та середнього бізнесу, а також відкритість до грантового фінансування – важливі елементи системного управління інвестиційним розвитком громад. У воєнних умовах і під час повоєнної відбудови саме інвестиції можуть стати рушієм економічного відновлення територій, сприяти покращенню якості життя населення, підвищенню рівня зайнятості та реалізації потенціалу прикордонних і внутрішніх регіонів. Територіальні громади, які здатні ефективно та прозоро управляти своїм потенціалом, формувати привабливий інвестиційний імідж і забезпечувати партнерську взаємодію з провідними стейкхолдерами, мають усі шанси стати локомотивами регіонального зростання та інтегруватися в ширші національні й міжнародні економічні процеси.

#### Список використаних джерел

1. Олексюк Г. В., Попадинець Н. М., Самотій Н. С. Управління територіальними громадами на засадах територіального маркетингу: теоретико-методологічні аспекти. *Регіональна економіка*. 2021. № 3(101). С. 15-27. DOI: <https://doi.org/10.36818/1562-0905-2021-3-2>
2. Олексюк Г. В., Хром'як Й. Я., Попадинець Н. М. Маркетингова стратегія як інструмент реалізації стратегічного плану розвитку територіальних громад. *Економіка України*. 2022. № 7. С. 67-88. DOI: <https://doi.org/10.15407/economyukr.2022.07.067>
3. Oleksyuk H., Popadynets N., Chyshynska-Hlybovych L. Peculiarities of territorial marketing in Ukraine during the period of martial law. *Current issues of security management during martial law: scientific monograph*. Košice: Vysoká škola bezpečnostného manažérstva v Košiciach. 2022. Pp. 20-35.
4. Ландарь І. В. Ранжування регіонів за рівнем інвестиційної привабливості. *Регіональні перспективи*. 1999. № 4. С. 3-5.
5. Матвеева О. Ю., Міняйло А. С. Інвестиційна привабливість регіону в контексті формування засад забезпечення його сталого розвитку. *Аспекти публічного управління*. 2015. № 11-12. С. 77-88.
6. Ішук С. О., Кулініч Т. В. Оцінювання інвестиційної привабливості регіону: методичний аспект. *Регіональна економіка*. 2010. № 3. С. 71-78.
7. Погорелова Т. В., Микитишина Г. Ю. Аналіз інвестиційної привабливості регіонів України за допомогою статистичних методів. *Вісник соціально-економічних досліджень: зб. наук. пр.* 2014. № 2. С. 251-258.
8. Дука А. П. *Теорія та практика інвестиційної діяльності. Інвестування: навч. посіб.* К.: Каравела, 2008. 432 с.
9. Сірик З. О. Поняття та складові фінансово-інвестиційного забезпечення місцевого самоврядування. *Регіональна економіка*. 2020. № 1(95). С. 100-112. DOI: <https://doi.org/10.36818/1562-0905-2020-1-11>
10. Воскобойник С. І. Політика органів місцевого самоврядування щодо залучення інвестицій. *Науковий вісник Академії муніципального управління. Серія: Управління: зб. наук. пр.* 2012. Вип. 1. С. 399-405.

11. Вайсман Е. Я. Сутність і принципи механізмів державного управління розвитком інвестиційного потенціалу регіонів. *Державне управління: удосконалення та розвиток*. 2013. № 11. URL: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/Duur\\_2013\\_11\\_12](http://nbuv.gov.ua/UJRN/Duur_2013_11_12)
12. Гордієнко В. П. Інвестиційний потенціал регіону як економічна категорія. *Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія: Економічні науки*: зб. наук. пр. 2014. Вип. 7(4). С. 68-71.
13. Жук П. В., Сірик З. О. Інвестиційний потенціал територіальних громад: суть поняття та питання управління. *Регіональна економіка*. 2017. № 2(84). С. 16-22.
14. Федюк В. Як територіальній громаді організувати роботу із залучення вітчизняних та іноземних інвестицій. *Інститут громадянського суспільства*: сайт. 07.04.2025. URL: <https://www.csi.org.ua/news/yak-terytorialnij-gromadi-organizuvaty-robotu-iz-zaluchennya-vitchyznyanyh-ta-inozemnyh-investycij>
15. Кругліков Д. Стати глобальними, але залишитися зухвалими. CEO Kormotech про новий завод в Україні та вихід на закордонні ринки. *MC.today*: сайт. 26.04.2024. URL: <https://mc.today/uk/stati-globalnimi-ale-zalishitisya-zuhvalimi-ceo-kormotech-pro-novij-zavod-v-ukrayini-ta-vihid-na-zakordonni-rinki>

#### References

1. Oleksyuk, H. V., Popadynets, N. M., & Samoti, N. S. (2021). Upravlinnya terytorial'nyimi hromadamy na zasadakh terytorial'noho marketynhu: teoretyko-metodolohichni aspekty [Managing territorial communities based on territorial marketing: theoretical-methodological aspects]. *Rehional'na ekonomika – Regional Economy*, 101(3), 15-27. DOI: <https://doi.org/10.36818/1562-0905-2021-3-2> [in Ukrainian].
2. Oleksyuk, H., Khromyak, Y., & Popadynets, N. (2022). Marketynhova stratehiya yak instrument realizatsiyi stratehichnoho planu rozvytku terytorial'nykh hromad [Marketing Strategy as a Tool for Implementation of the Strategic Plan for the development of Territorial Communities]. *Ekonomika Ukrainy – Economy of Ukraine*, 7, 67-88. DOI: <https://doi.org/10.15407/economyukr.2022.07.067> [in Ukrainian].
3. Oleksyuk, H., Popadynets, N., & Chyshynska-Hlybovykh, L. (2022). Peculiarities of territorial marketing in Ukraine during the period of martial law. In *Current issues of security management during martial law* (pp. 20-35). Košice: Vysoká škola bezpečnostného manažérstva v Košiciach.
4. Landar, I. V. (1999). Ranzhuvannya rehioniv za rivnem investytsiynoyi pryvablyvosti [Ranking of regions by investment attractiveness]. *Rehional'ni perspektivy – Regional prospects*, 4, 3-5. [in Ukrainian].
5. Matveyeva, O. Yu., & Minyaylo, A. S. (2015). Investytsiyna pryvablyvist' rehionu v konteksti formuvannya zasad zabezpechennya yoho staloho rozvytku [Investment attractiveness of the region in the context of forming the principles for ensuring its sustainable development]. *Aspekty publichnoho upravlinnya – Public administration aspects*, 11-12, 77-88. [in Ukrainian].
6. Ishchuk, S. O., & Kulinich, T. V. (2010). Otsynuvannya investytsiynoyi pryvablyvosti rehionu: metodychnyy aspekt [Estimation of regional investment attractiveness: methodical aspect]. *Rehional'na ekonomika – Regional Economy*, 3, 71-78. [in Ukrainian].
7. Pohoryelova, T. V., & Myktyshyna, H. Yu. (2014). Analiz investytsiynoyi pryvablyvosti rehioniv Ukrainy za dopomohoyu statystychnykh metodiv [Analysis of the investment attractiveness of Ukraine's regions using statistical methods]. In *Visnyk sotsial'no-ekonomichnykh doslidzhen' [Socio-economic research bulletin]: Vol. 2* (pp. 251-258). [in Ukrainian].
8. Duka, A. P. (2008). *Teoriya ta praktyka investytsiynoyi diyal'nosti. Investuvannya [Theory and practice of investment activities. Investing]*: Tutorial. K.: Karavela. [in Ukrainian].
9. Siryk, Z. O. (2020). Ponyattya ta skladovi finansovo-investytsiynoho zabezpechennya mistsevoho samovryaduvannya [Concept and components of the financial-investment maintenance of local governance]. *Rehional'na ekonomika – Regional Economy*, 95(1), 100-112. DOI: <https://doi.org/10.36818/1562-0905-2020-1-11> [in Ukrainian].
10. Voskobiynik, S. I. (2012). Polityka orhaniv mistsevoho samovryaduvannya shchodo zaluchennya investytsiy [Local government policy on attracting investments]. In *Naukovyy visnyk Akademiyi munitsypal'noho upravlinnya. Seriya: Upravlinnya [Scientific Bulletin of the Academy of Municipal Administration. Series: Administration]: Vol. 1* (pp. 399-405). [in Ukrainian].
11. Vaysman, E. Ya. (2013). Sutnist' i printsypy mekhanizmv derzhavnoho upravlinnya rozvytkom investytsiynoho potentsialu rehioniv [The Essence and Principles of Public Administration Mechanisms of Development of Investment Potential of the Region]. *Derzhavne upravlinnya: udoskonalennya ta rozvytok – Public administration: improvement and development*, 11. Retrieved from [http://nbuv.gov.ua/UJRN/Duur\\_2013\\_11\\_12](http://nbuv.gov.ua/UJRN/Duur_2013_11_12) [in Ukrainian].
12. Hordiyenko, V. P. (2014). Investytsiynyy potentsial rehionu yak ekonomichna katehoriya [Investment Potential of the Region as an Economic Category]. In *Naukovyy visnyk Khersons'koho derzhavnoho universytetu. Seriya: Ekonomichni nauky [Scientific bulletin of Kherson State University. Series: Economic science]: Vol. 7(4)* (pp. 68-71). [in Ukrainian].
13. Zhuk, P. V., & Siryk, Z. O. (2017). Investytsiynyy potentsial terytorial'nykh hromad: sut' ponyattya ta pytannya upravlinnya [Investment capacity of territorial communities: nature of the concept and management issues]. *Rehional'na ekonomika – Regional Economy*, 2(84), 16-22. [in Ukrainian].
14. Fedyuk, V. (2025, Apr 07). Yak terytorial'niy hromadi orhanizuvaty robotu iz zaluchennya vitchyznyanykh ta inozemnykh investytsiy [How can a territorial community organize its work to attract domestic and foreign

- investments?]. *Institute of Civil Society*: Website. Retrieved from <https://www.csi.org.ua/news/yak-terytorialnij-gromadi-organizuvaty-robotu-iz-zaluchennya-vitchyznyanyh-ta-inozemnyh-investyczij> [in Ukrainian].
15. Kruhlikov, D. (2024, Apr 26). Staty hlobal'nymy, ale zalyshytysya zukhvalymy. CEO Kormotech pro novyy zavod v Ukraini ta vykhid na zakordonni rynky [Go global, but stay bold. CEO Kormotech about new plant in Ukraine and entry into foreign markets]. *MC.today*: Website. Retrieved from <https://mc.today/uk/staty-globalnimi-ale-zalishitysya-zukhvalimi-ceo-kormotech-pro-novij-zavod-v-ukrayini-ta-vihid-na-zakordonni-rinky> [in Ukrainian].

**Kudryk R. A., Poburko O. Ya. Theoretical foundations of the formation of investment potential of a territorial community**

*The article examines the main structural components of the investment potential of a territorial community: resource, financial, infrastructural, institutional, and human resources, and emphasizes the need for strategic planning, investment branding, and the creation of a favorable business climate. The key factors influencing the investment attractiveness of communities are identified: the quality of the institutional environment, the openness of local authorities to cooperation, the development of financial and social infrastructure, the transparency of management procedures, security conditions, and the availability of human and natural resources. The impact of international partnerships, donor support, programs, and tools aimed at attracting investment in the development of territorial communities was analyzed. It was emphasized that investment can be a catalyst for economic growth, modernization of territories, and improvement of the quality of life of the population in times of crisis. The importance of building the institutional capacity of communities for project management is emphasized, which will enable the effective implementation of investment initiatives and attract partnership resources in the medium and long term. Special attention was paid to the role of local self-government bodies in creating a systematic policy for attracting investment aimed at achieving sustainable development, increasing employment, supporting small and medium-sized enterprises, and implementing innovative projects in communities. The study examined the peculiarities of the formation of the investment potential of Ukraine's territorial communities in the context of a full-scale war, which has significantly transformed the economic, institutional, and security environment. It is emphasized that the war has affected the dynamics of investment activity, led to the destruction of infrastructure, disruption of logistics chains, reduction of labor resources, and decline in investor confidence, which requires a rethinking of traditional approaches to managing the investment attractiveness of communities.*

*Keywords:* territorial communities, investments, investment potential, security, local self-government, capacity.

Кудрик Роман Андрійович – аспірант кафедри фінансів Навчально-наукового інституту економіки і менеджменту Національного університету «Львівська політехніка» (e-mail: [roman.a.kudryk@lpnu.ua](mailto:roman.a.kudryk@lpnu.ua), ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0006-3353-2291>).

Kudryk Roman Andriyovych – Postgraduate of the Department of finance of the Academic Institute of Economics and Management of the Lviv Polytechnic National University.

Побурко Олексій Ярославович – кандидат економічних наук, доцент кафедри фінансів Навчально-наукового інституту економіки і менеджменту Національного університету «Львівська політехніка» (e-mail: [oleksii.y.poburko@lpnu.ua](mailto:oleksii.y.poburko@lpnu.ua), ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-9140-4099>).

Poburko Oleksiy Yaroslavovych – PhD in Economics, Associate Professor at the Department of Finance, Academic Institute of Economics and Management, Lviv Polytechnic National University.

Надійшло 28.02.2025 р.